

[Pia Kjærsgaard]

Det samme må jeg sige om lovforslag nr. L 140, som hører sammen med det andet lovforslag, men som drejer sig mere om finansiering. Her er tale om merudgifter for kommunerne på bekostning af regeringens såkaldte besparelser, som ikke er besparelser, men omprioriteringer.

De løse ender må bindes sammen under udvalgsarbejdet, og derfor venter fremskridtspartiet med at tage endelig stilling til forslaget til efter udvalgsarbejdet.

Boligministeren (Bollmann):

Jeg vil gerne først takke de forskellige ordførere for de positive udtalelser, som jeg synes er kommet i ret stort omfang under denne debat.

Hvis man delte debatten op i en finansieringsdel i forbindelse med denne lovgivning og den øvrige del, vil jeg tillade mig at konkludere, at den øvrige del eller i hvert fald intentionerne bag ved den har samlet et meget stort flertal.

Men jeg har også forstået, at der for visse af ordførerne er problemer med selve finansieringsdelen, og derfor vil jeg koncentrere mig om det i første omgang.

Jeg vil gerne slå fast, at der ikke her er tale om et besparelsesforslag. Jeg synes, hr. Thor Pedersen gjorde meget rigtigt rede for, at dette lovforslag selvfølgelig tager udgangspunkt i de regler, vi kender i dag for bloktilskud, og at kommunerne derfor under ét ikke vil få nogen ekstra udgifter; de vil blive udlignet. På spørgsmålet om, hvordan det vil virke mellem de forskellige kommuner, kan jeg svare, at vores hensigt fra starten har været, at dette forslag skal være neutralt både mellem staten og kommunerne og mellem de enkelte kommuner.

Det er klart, at vi under det lovforberedende arbejde har haft tæt kontakt med både social- og indenrigsministeriet, og vi har fået bekræftet, at de mekanismer, man kender i dag, vil kunne sørge for, at det bliver neutralt. Men skulle noget andet vise sig undervejs, er det klart et spørgsmål, vi må tage op. Jeg vil bare understrege en gang til, at det ikke er et spareforslag og ikke er et forslag, der skal give nogen ændring imellem de forskellige kommuner.

Påstanden om, at kommunerne i øvrigt skal betale noget mere, er kun delvis rigtig.

Det, der sker her, er, at vi får en ensartet finansiering af fire vidt forskellige ældreboligtyster med fire vidt forskellige finansieringsmodeller.

Heller ikke påstanden om 100 pct.s kommunal finansiering er helt rigtig. For det første betaler kommunerne ganske rigtigt de 18 pct. i grundkapital, de betaler også rentebidraget på indekslånene og en meget lille del af afdragsbidragene, men resten, altså både de to pct. i indskud og resten af afdraget, er husleje og altså noget, lejerne kommer til at betale.

Hvad angår den løbende støtte, betaler staten fortsat en væsentlig del, men det er jo et spørgsmål, vi kommer til at behandle under et af de kommende forslag på dagsordenen. Derfor er det altså ikke rigtigt, at kommunerne kommer til at betale alt i den forbindelse.

Jeg kan ikke fri mig for en fornemmelse af, at der er nogle, som, selv om det nu er en uge siden, lovforslaget blev fremsat, i højere grad debatterer på grundlag af de korte oplysninger, der var i redegørelsen for en uge siden. Men jeg erkender, at det er en stor reform, og at der måske også er megen teknik i den, og jeg vil gerne give tilsagn til de forskellige, der har spurgt, om, at vi får en meget grundig drøftelse i boligudvalget og, hvis det ønskes, også en mere teknisk præget gennemgang af lovforslagets forskellige bestemmelser.

Jeg opfattede indledningen til hr. Torben Lunds bemærkninger som værende helt i overensstemmelse med lovforslagets intentioner, og at det eneste, hr. Torben Lund i og for sig kritiserede, var finansieringen.

Vi har lagt meget vægt på at undgå kvotastyring, og jeg vil gerne spørge hr. Torben Lund, hvilken styring han foretrækker, hvis vi ikke skal have den styring gennem medfinansiering, eller om han forestiller sig en ordning, hvorefter kommunerne kan bygge frit og så bare sende regningen til boligministeriet, til staten, til finansministeren, eller hvem det nu skal være. For meget af den kritik, der kommer, synes jeg er udtryk for noget, der ligner økonomisk uansvarlighed.

Hr. Torben Lund og flere andre har været inde på spørgsmålet om indretning af ældreboliger i ældre byggeri, og hertil vil jeg gerne sige, at vi har taget de ændringer med i forbindelse med byfornyelsesloven, fordi vi er